

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **R. V. U.** zastoupen JUDr. Jiřím Vaníčkem, advokátem v Praze 8, Šaldova 34/466, **za účasti:** M. V., ., proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2014, č. j. S-MHMP 471034/2014,

T a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podáním žaloby dne 2. 7. 2014 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odbor živnostenský s občanskoprávní, ze dne 29. 4. 2014, č. j. S-MHMP 471034/2014, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1, odbor občanskoprávních agend, ze dne 3. 3. 2014, č. j. UMČP1 28341/2014.

Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 1 ze dne 3. 3. 2014 bylo v řízení zahájeném na žádost M. V., podle § 12 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, zrušen údaj o místě trvalého pobytu R. V. U. na adrese trvale hlášena P. 1 – S. M., V. 860/7.

V odůvodnění správní orgán prvního stupně mj. uvedl, že ze smlouvy o nájmu bytu ze dne 24. 3. 2009 uzavřené mezi Městskou částí Praha 1 jako pronajímatelem a paní M. V. jako nájemcem je zřejmé, že navrhovatelka je jediná uživatelka předmětného bytu na adrese P. 1, V. 860/7, a že tedy byla splněna první podmínka pro zrušení údaje o místu trvalého pobytu podle § 12 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel.

Splnění druhé podmínky podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel spatřoval správní orgán ve výroku rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26. června 2007, č. j. 11 C 87/2006-64, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. ledna 2008, č. j. 13 Co 493/2007-89, jímž bylo zrušeno právo společného nájmu účastníků k bytu č. 1 v domě č. p. 860 v katastrálním území S. M., na adrese P. 1, V. 7, a určena M. V. výlučnou nájemkyní tohoto bytu.

Pokud jde o třetí podmínku podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel, bylo konstatováno, že dostatečně prokázáno, že pan R. V. U. předmětný byt na adrese P. 1, V. 860/7, neužívá, resp. v bytě nebydlí.

Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl odvolání, které bylo zamítnuto žalobou napadeným rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odbor živnostenský s občanskoprávní, ze dne 29. 4. 2014, č. j. S-MHMP 471034/2014.

Žalovaný se v odůvodnění postupně vypořádal se uplatněnými odvolacími námitkami, které shledal neopodstatněnými. Uvedl, že za stěžejní považuje tvrzení zástupce odvolatele uvedené ve vyjádření k podané žádosti, že *„teprve od roku 2004 účastník řízení a navrhovatelka začali bydlet odděleně.“*, a jeho informace o možném soudním prodeji nemovitosti v Petrově, v níž se zatím účastník řízení zdržuje (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 3. března 2011, č. j. 27 Co 279/2010).

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti. Žalobce tvrdil, že žalovaný porušil § 2 odst. 1 až 3, § 3, § 36 odst. 1 a 3, § 50 odst. 3 a 4, § 51 odst. 1 a 2, § 68 odst. 3 správního řádu. Dále, že nezákonně aplikovat § 53 odst. 3 a § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 13. 8. 2014 navrhnul žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného Magistrátu hl. m. Prahy, odbor živnostenský s občanskoprávní, č. j. S-MHMP 471034/2014 s tím, že neužívání objektu žalobcem bylo prokázáno podanou žádostí, vyjádřením žalobce k návrhu na úpravu poměrů nezletilých dětí ze dne 11. 5. 2004, ve kterém sám uvedl, že v současné době bydlí v domě v obci Petrov a matka bydlí s dětmi v Praze, a vyjádřením jeho zástupce k podané žádosti ze dne 10. 1. 2014.

Osoba zúčastněná – M. V. ve svém vyjádření ze dne 4. 5. 2017 uvedla, že žalobce byt neužíval od roku 2000. Skutečnost je taková, že před rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1, jakož i poté, žil se svými přítelkyněmi v domě v P., D. 250. Trvale tam bydlí i nadále přesto, že má trvalý pobyt hlášen na Magistrátu hl. m. Prahy. Skutečnost, že byt neužíval, mohou potvrdit i nezletilé děti G. V. a G. V., nar. ..., jakož i další obyvatelé domu. Dále uvedla, že žalobu považuje za mstu za pravomocné rozhodnutí Krajského soudu v Praze,

který nařídil prodej domu na Petrově, který žalobce užívá k bydlení spolu s K. Č. a jejich synem N. V. U. již od roku 2015, aniž by projevil snahu o vyrovnání.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 25. 5. 2017, při němž účastníci setrvali na svých dosavadních písemných vyjádřeních.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud ověřil tyto skutečnosti:

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26. června 2007, č. j. 11 C 87/2006-64, ve věci žalobkyně M. V. proti žalovanému R. V. U. o zrušení práva společného nájmu bytu po rozvodu manželství, bylo rozhodnuto tak, že

- i. Zrušuje se právo společného nájmu účastníků k bytu č. 1 sestávajícího z jednoho pokoje, kuchyně a příslušenství o výměře 44,20 m², situovaného v přízemí domu č. p. 860 v katastrálním území S. M., na adrese P. 1, V. 7.
- ii. Určuje se, že výlučnou nájemkyní bude nadále žalobkyně.
- iii. Žalovaný je povinen byt vyklidit a vyklizený předat žalobkyni do 15 dnů poté, kdy mu bude zajištěn náhradní byt.

V odůvodnění se mj. uvádí, že manželství účastníků bylo pravomocně rozvedeno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 22. března 2006, č. j. 29 C 34/2004-52, a že vztahy mezi účastníky po rozvodu jsou konfliktní, a že bezprostřední příčinou rozvratu manželství v roce 2004 byla známost žalovaného se slečnou M. Předmětný dům je ve vlastnictví Městské části Praha 1 a se žalovaným byla dne 1. 6. 1993 uzavřena nájemní smlouva na dobu neurčitou k bytu č. 1 v přízemí domu č. p. 860 v katastrálním území S. M., na adrese P. 1, V. 7. Uzavřením manželství dne 20. 10. 2000 vzniklo právo společného nájmu oběma účastníkům. Soud dospěl k závěru, že bude nepochybně v zájmu nezletilých dětí, které jsou v předmětném bytě zvyklé, dochází v místě bydliště do mateřské školky a budou zde docházet do základní školy, aby v prostředí, kde mají své kamarády, setrvaly i nadále.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16. ledna 2008, č. j. 13 Co 493/2007-89, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně M. V. proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26. června 2007, č. j. 11 C 87/2006-64, a rozsudek soudu prvního stupně byl potvrzen.

Podle § 12 zákon o evidenci obyvatel, ve znění platném do 31. 12. 2015,
(1) Ohlašovna rozhodne o zrušení údaje o místu trvalého pobytu,
a) byl-li zápis proveden na základě pozměněných, neplatných nebo padělaných dokladů nebo nepravdivě nebo nesprávně uvedených skutečností,

b) byl-li objekt, na jehož adrese je občan hlášen k trvalému pobytu, odstraněn nebo zanikl nebo je podle zvláštních právních předpisů nezpůsobilý k užívání za účelem bydlení, nebo

c) zaniklo-li užívací právo občana k objektu nebo vymezené části objektu, jehož adresa je v evidenci obyvatel uvedena jako místo trvalého pobytu občana a neužívá-li občan tento objekt nebo jeho vymezenou část.

(2) Ohlašovna rozhodne o zrušení údaje o místě trvalého pobytu podle odstavce 1 písm. c) jen na návrh vlastníka objektu nebo jeho vymezené části nebo na návrh oprávněné osoby uvedené v § 10 odst. 6 písm. c). Navrhovatel je v takovém případě povinen existenci důvodů uvedených v odstavci 1 písm. c) ohlašovně prokázat.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. února 2007, č. j. 2 As 64/2005-108, právo na zvolení místa trvalého pobytu podle § 10 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, je veřejným subjektivním právem, proti jehož porušení rozhodnutím správního orgánu se může občan dovolat ochrany postupem podle § 65 a násl. s. ř. s. před správním soudem. Nedílnou součástí práva na zvolení místa trvalého pobytu je také právo na to, aby na zvolené adrese místa trvalého pobytu nebyly evidovány osoby, které pro to nesplňují nebo přestaly splňovat zákonné podmínky.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2008, č. j. 3 As 38/2008 – 82, při aplikaci § 12 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), je třeba posoudit, zda nastanou kumulativně obě zde uvedené podmínky, tedy zda zanikne užívací právo občana k objektu (či jeho vymezené části) a zda občan objekt (či jeho vymezenou část) neužívá. Na druhou podmínku je třeba nazírat jako na faktický výkon práva na bydlení, tedy posoudit, zda občan, který je k tomu oprávněn, v objektu skutečně bydlí, či nikoliv.

Městský soud v Praze po přezkoumání napadené rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odbor živnostenský s občanskoprávní, ze dne 29. 4. 2014, č. j. S-MHMP 471034/2014, dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. V inkriminované věci je totiž podstatná skutečnost, že ke zrušení údaje o místu trvalého pobytu, nebo o zrušení údaje o místu trvalého pobytu rozhodne příslušný správní orgán za podmínek podle ustanovení § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel tehdy, budou-li kumulativně splněny dvě podmínky – tedy za prvé zanikne užívací práva občana k objektu, jehož adresa je v evidenci obyvatel uvedena jako místo trvalého pobytu občana, a za druhé neužívá-li občan tento objekt. Tyto dvě skutečnosti tedy primárně musí tvrdit ten, kdo navrhuje a v provedeném správním řízení musí být dostatečně určitě zjištěny.

Pokud jde o námitku týkající se podmínky první – tedy zániku užívacího práva žalobce k předmětnému bytu č. 1 v přízemí domu č. p. 860 v katastrálním území S. M., na adrese P. 1, V. 7, s touto otázkou se vypořádaly správní orgány obou stupňů v napadených rozhodnutích dostatečně. Užívací právo k předmětnému bytu zaniklo žalobci na základě rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, č. j. 11 C 87/2006-64 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 13 Co 493/2007-89. Takovým to způsobem by tedy byla splněna první podmínka podle ustanovení § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel. Jak je zřejmé z obsahu podané žaloby, žalobce proti tomuto závěru správních orgánů nijak nebrojil, tedy splnění této podmínky pro zrušení údaje o místu trvalého pobytu nijak nerozporoval.

Žalobní námitky se pak týkají v podstatě prokázání druhé podmínky, tedy skutečnosti, že občan neužívá ten objekt, v inkriminované věci byt č. 1 na adrese P. 1, V. 7. V podstatě žalobní námitky se sestávají z výhrad vůči tomu, jak probíhalo řízení před správním orgánem prvního stupně, zejména jak probíhalo dokazování a jakých případně procesních vad se správní orgán dopustil.

Žalobce namítal, že správní orgány nebraly v úvahu otázku toho, zda žalobce neužívá předmětný byt na adrese P. 1, V. 7, z důvodů subjektivních nebo objektivních, z důvodů tedy dobrovolného rozhodnutí nebo naopak, zda k tomu byl nějakými okolnostmi donucen, apod. Všechna tato tvrzení podle názoru soudu však nejsou pro posouzení existence druhé podmínky podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel relevantní, neboť zákonodárce v shora citovaném ustanovení stanovil stroze podmínku, že občan neužívá tento objekt, aniž by se dále zabýval otázkami, z jakých důvodů objekt neužívá, proč, za jakých okolností objekt opustil apod.

Všechny námitky uplatněné v podané žalobě, které se týkají otázky dokazování právě toho, z jakých důvodů žalobce neužívá předmětný byt na adrese P. 1, V. 7, jsou tedy podle názoru soudu bezpodstatné, protože koneckonců i z vyjádření samotného žalobce je zřejmé, že tento byt skutečně neužíval, nebydlel v něm, žil na jiném místě, na jiné adrese a tedy v podstatě sám potvrdil, že druhá podmínka podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel splněna je.

S touto žalobní námitkou souvisí další námitky týkající se porušení ustanovení § 3 správního řádu, která podle názoru soudu rovněž není důvodná, neboť správní orgány dostatečným způsobem zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro posouzení věci.

Nedůvodnými shledal soud i další námitky týkajícími se porušení procesních práv žalobce, a to včetně námitky ohledně porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, když žalobce před vydáním prvostupňového rozhodnutí nahlížel do správního spisu dne 4. 2. a 7. 2. 2014, byť rozhodnutí bylo vydáno až dne 3. 3. 2014. Ze správního spisu je totiž zřejmé, že v mezidobí k žádnému jeho doplnění nedošlo.

Obiter dictum k otázce vypořádání majetkových vztahů k domu v P., D. 250, zastává Městský soud v Praze názor, že pro projednávanou věc není vůbec relevantní, neboť koneckonců nebyla relevantní ani pro soudy civilní, které rozhodovaly o tom, jestli žalobce má nárok na náhradní ubytování, resp. náhradní byt, resp. zda má povinnost vyklidit byt na adrese P. 1, V. 7, když již v té době dům v Petrově existoval a ze strany žalobce byl nebo mohl být používán k bydlení. Skutečnost, co se s tímto objektem stalo poté, kdy nabyt právní moci rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26. června 2007, č. j. 11 C 87/2006-64, který žalobci uložil byt na adrese P. 1, V. 7, vyklidit a předat do 15 dnů od okamžiku, kdy získá náhradní byt, nebyla tedy pro rozhodování správního orgánu o případném zrušení údaje o místu trvalého pobytu podstatná a nebyla tedy podle názoru soudu ani důvodem pro přezkum napadeného rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odbor živnostenský s občanskoprávní, ze dne 29. 4. 2014, č. j. S-MHMP 471034/2014, v tomto soudním řízení.

Městský soud v Praze se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12. února 2009, III. ÚS 989/08, podle něhož *není porušením práva na*

spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná. (bod 68).

Podle Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. května 2017

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková